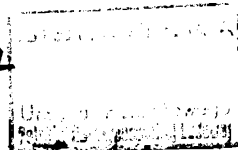

Warszawa, 11 lutego 1939 r.

URZĄD PATENTOWY

F 42 b 15/24

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27710.

Kl. 72 d, 19/10.

Akciová společnost dříve Škodovy závody v Plzni
(Praga, Czechosłowacja)
i Bohdan Pantofliček
(Pilzno, Czechosłowacja).

Pocisk do luf gładkich, zaopatrzony w brzechwy.

Zgłoszono 15 kwietnia 1937 r.

Udzielono 7 grudnia 1938 r.

Pierwszeństwo: 17 kwietnia 1936 r. (Czechosłowacja).

Przedmiotem wynalazku jest pocisk do luf gładkich, zaopatrzony w brzechwy, którego donośność dla danej broni zostaje zwiększona przez zwiększenie jego szybkości początkowej i nadanie mu najodpowiedniejszego kształtu balistycznego, tak iż zapewniony jest jak najmniejszy opór powietrza.

W broni palnej, której sprawność jest ograniczona, osiąga się większą szybkość początkową pocisku przez zmniejszenie jego ciężaru oraz powiększenie ładunku miotającego przy jednoczesnym zwiększeniu komory naboowej, której objętość jest

zależna od kształtu i długości części pocisku, znajdującej się niżej pierścienia wiodącego lub środkującego.

Nadanie pociskowi najodpowiedniejszego kształtu balistycznego przy jednoczesnym zmniejszeniu jego ciężaru osiąga się przez zaopatrzenie go w kaptur lub osłonę, umożliwiającą nadanie pociskowi odpowiedniego kształtu przy jednoczesnym dowolnym powiększeniu objętości komory naboowej.

Kilka przykładów wykonania przedmiotu wynalazku przedstawiono na rysunkach.

W przykładzie wykonania według fig. 1 zmniejszenie ciężaru pocisku 1 osiąga się przez skrócenie jego głowicy, zamiast której na zwężeniu 7 pocisku zostaje umieszczona ostrołukowa osłona balistyczna 2 (kaptur). Osłona 2 jest na skorupie pocisku podtrzymywana za pomocą zapalnika zaopatrzonego w długi ogon 3. Tył 4 pocisku ma kształt ostrołuku, połączonego z ogonem 5, zaopatrzonym w brzechwy 6, przy czym dodatkowe ładunki miotające, posiadające przekrój w kształcie podkowy, mogą być łatwo zakładane na ogon 5.

Fig. 2 przedstawia pocisk, w którym zmniejszenie ciężaru pocisku osiąga się przez skrócenie jego tyłu, przy czym na zwężeniu 7 pocisku zostaje osadzona osłona balistyczna 2, która odpowiednio uzupełnia kształt pocisku i jest obciśnięta na jego ogonie 5, zaopatrzonym w brzechwy 6. W celu uniknięcia odkształcania się osłony ostrołukowej pod ciśnieniem gazów prochowych zostaje w niej wykonany szereg otworów 9, przy czym szereg otworów jest także w części ogona pocisku, znajdującej się pod tą osłoną, tak iż część gazów prochowych ładunku miotającego, umieszczonego w ogonie pocisku, wypływa przez otwory 10 do przestrzeni 8.

Fig. 3 przedstawia przykład wykonania pocisku przy użyciu dwóch osłon balistycznych 2, mianowicie przedniej i tylnej. Tak samo i w tym przypadku tylna część osłony może być zaopatrzona w otwory 9. Połączenie ogona 5 pocisku z jego skorupą 1 jest na rysunku uwidocznione częściowo w przekroju podłużnym.

Według fig. 4 wolna przestrzeń 8 pomiędzy tylną częścią osłony a ogonem 5 pocisku służy do umieszczenia w niej dodatkowego ładunku miotającego 12. Ładunek 12 zapala się przez otwory 10 w ogonie 5 pocisku. Dalszy lub dalsze ładunki dodatkowe w kształcie podkowy zakłada się na dolną część ogona 5 pocisku i zapala się przez otwory 13.

Fig. 5 przedstawia pocisk, zaopatrzony w tylną osłonę balistyczną 2, wykonaną z cienkiego materiału, przy czym przestrzeń pomiędzy tą osłoną a przedłużeniem skorupy pocisku jest wypełniona kałafonią lub innym odpowiednim materiałem 17. Takie samo usztywnienie może być stosowane także i do innych osłon balistycznych dla zapobieżenia odkształceniom podczas przewozu. Skorupa pocisku 1 posiada przedłużenie 15, nabite materiałem wybuchowym, na którego koniec jest nakręcony ogon 5, zaopatrzony w brzechwy i zawierający ładunek miotający.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pocisk do luf gładkich, zaopatrzony w brzechwy, znamienny tym, że, w celu zmniejszenia jego ciężaru bez zmiany kształtu, jego głowica jest skrócona, przy czym na zwężonej części (7) głowicy, znajdującej się powyżej zgrubienia środkowego, jest osadzona osłona (kaptur) balistyczna (2), podtrzymywana przez zapalnik głowicowy, zaopatrzony w długi ogon (3).

2. Pocisk według zastrz. 1, znamienny tym, że, w celu zmniejszenia jego ciężaru bez zmiany kształtu, tył jego jest obciśnięty, przy czym na tyle pocisku jest osadzona osłona (kaptur) balistyczna (2), obciśnięta na jego ogonie i zaopatrzona w szereg otworów (9).

3. Pocisk według zastrz. 2, znamienny tym, że w ogonie pocisku, zawierającym ładunek miotający, są wykonane znane otwory (10), których część znajduje się pod tylną osłoną balistyczną.

4. Pocisk według zastrz. 2 i 3, znamienny tym, że w przestrzeni (8) pomiędzy tylną osłoną balistyczną (2) a jego skorupą jest umieszczona część ładunku miotającego (12).

5. Pocisk według zastrz. 1 — 4, znamienny tym, że posiada osłonę balistyczną

i nad jego głowicą i nad tyłem, przy czym osłonę nad głowicą pocisku podtrzymuje zapalnik, zaopatrzony w długi ogon.

6. Pocisk według zastrz. 2, znamieny tym, że jego tył posiada przedłużenie (15), w którym jest umieszczony materiał wybuchowy, przy czym wolna przestrzeń pomiędzy tym przedłużeniem a osłoną bali-

styczną jest wypełniona np. kalafonią lub podobnym materiałem.

Akciová společnost
dřive Škodovy závody v Plzni.
Bohdan Pantoflíček.
Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

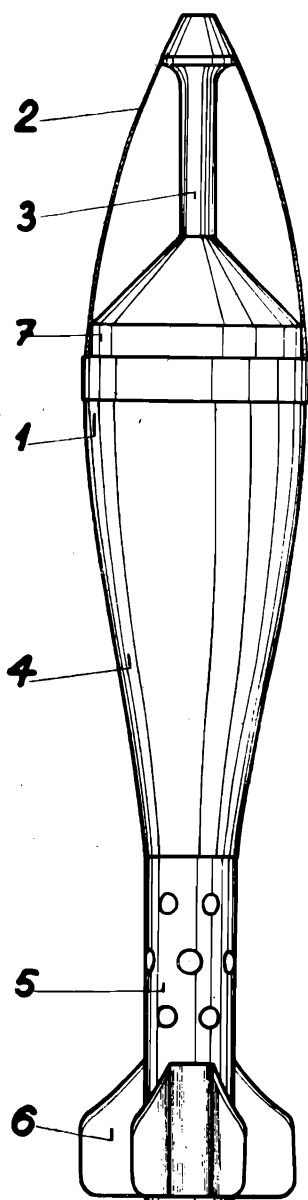

Fig. 2.

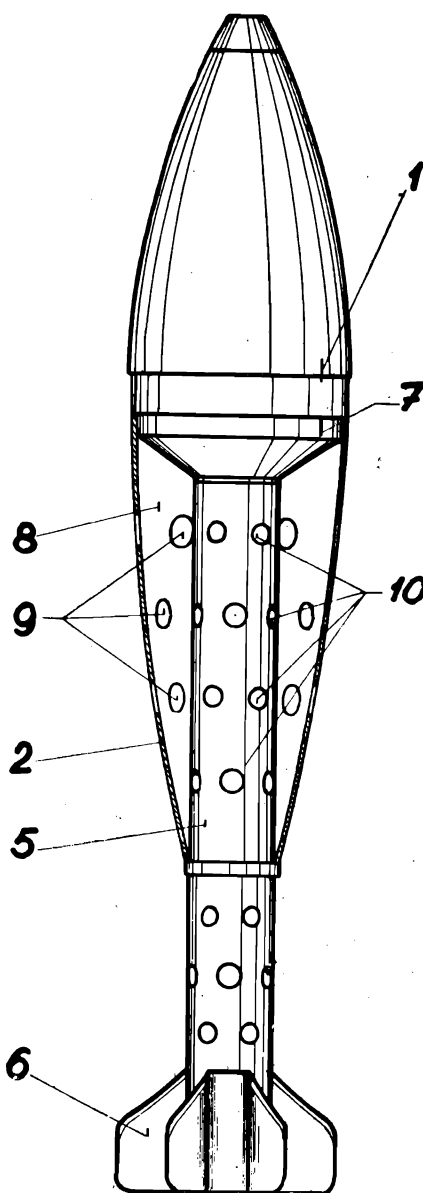

Fig. 3.

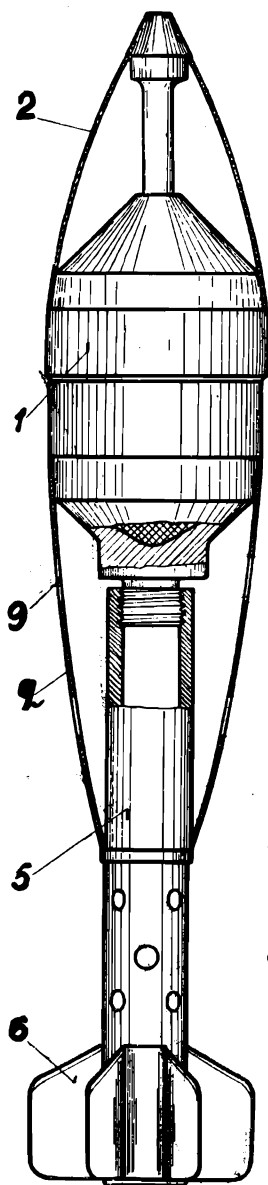

Fig. 4.

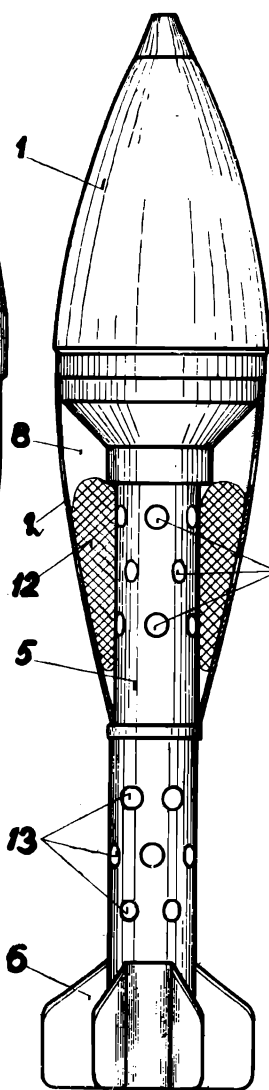

Fig. 5.

